

[Niels Frederiksen.]

gende Spørgsmaal, men hans Udtalelser om de fremsatte Lovforslags Karakter og de Foranstaltninger, der antydedes at kunne forventes, er jo ogsaa Udtryk for de to Partiers Mening, som støtter den nuværende Regering.

Jeg finder altsaa ikke Anledning til at udbyde det givne Svar, men vil derimod fremsætte nogle Bemærkninger om de af de andre Partiers ærede Ordførere fremførte Betragtninger; det var for mig af noget større Interesse at lytte efter, hvad man fra anden Side mente at kunne fremføre som nødvendigt i den foreliggende Situation. De tre Partiers Ordførere, de ærede Medlemmer Hr. Hans Hansen, Hr. Krag og Hr. Christmas Møller, var jo skarpe i deres Fordømmelse af det givne Svar og fandt det i højeste Grad utilfredsstillende; de karakteriserede det som ufyldstgørende og mangelfuldt og brugte meget skarpe Betegnelser om dets Mangelfuldhed, og dette maatte naturligvis hos den, der lyttede, vække Forventninger om, at de ærede Ordførere havde Veje og Midler til at anvise, som i ganske anderledes Grad var i Stand til at løse Nutidens og Dagens vanskelige Spørgsmaal. Jeg finder derfor Anledning til at gøre nogle Bemærkninger til de Udtalelser, der fremsattes fra disse Sider, med Henblik paa det Indhold, Talerne havde, og de Anvisninger, der blev givet.

Naar den ærede Ordfører for Forespørgerne ikke kunde give Anvisning paa andet til Hjælp for de nu i Tiden arbejdsløse og hjemløse end det af hans Parti fremsatte Forslag om Overgang fra Skat til Skyld, er dette et Udtryk for en Ævneløshed og for en Fejlvurdering af Dagens og Tidens Vanskeligheder, som beror paa en overordentlig rig Fantasi i Troen paa Virkningen af den Idé, der er udtrykt i Forslaget om Overgang fra Skat til Skyld. Jeg tror, at alle de, der i Øjeblikket, i Dagen, staar i de Vanskeligheder, som er en Følge af Fortidens Begivenheder og den Udvikling, vi har oplevet, vil stille sig selv det Spørgsmaal: hvis det Forslag, Forespørgerne har fremsat, blev gennemført til Lov, vilde det da give os nogen som helst Hjælp i de Vanskeligheder, vi i *Øjeblikket* staar i, overfor den Nød, der truer os? og jeg tror ogsaa, at dette høje Tings Medlemmer, der har læst dette Forslag, for en stor Dels Vedkommende vil være stillet, som jeg er det: at jeg endnu ikke er naaet til at forstaa de Bestemmelser, der indeholdes i Forslaget, og langt mindre er jeg naaet til at kunne vurdere Virkningerne i vort

Samfund af dets Gennemførelse. At sætte et Forslag af den Art i Forbindelse med de Vanskeligheder, der melder sig for os herinde, et et Slag ved Siden af, og det er en mærkelig Sammenstilling, naar man samtidig stiller Forespørgsel om en anden Indsats i den Henseende. Jeg tror, jeg har Ret til at sige, at de ærede Forespørgere har overordentlig ringe Føling med det, der foregaar. Deres Gerning herinde, hver Gang der staar et Spørgsmaal paa Dagsordenen om at raade Bod paa den øjeblikkelige Situations Vanskeligheder, viser, at de staar ganske ved Siden af.

Den ærede Ordfører for Forespørgerne antydede i sit Svar til den højtærede Statsminister, at der var to Metoder, man kunde anvende i Lovgivningen i den foreliggende Situation; man kunde blive ved med Lapperier, der ikke gjorde Forholdene bedre, men snarere forværrede dem, eller man kunde gaa den Vej at gribe Ondet an ved Roden og skabe en ny Samfundsordning, der gav Betingelser for bedre Tilstande. Jeg vil overfor dette have Lov at antyde, at der jo ogsaa er en anden Metode at følge i det politiske Liv, den, som vi i det radikale Venstre har fulgt i vor Færd og vore Forslag og vort Arbejde herinde, nemlig den at erkende, at Tidens Vanskeligheder kræver Dagens Gerning; den Retsidé, som har faaet Udtryk i Grundskyldtanken: at de fællesskabte Værdier bør sikres gennem Lovgivningen som Folkets Fælleseje, saaledes at Værdier, som Enkeltmand ikke har Krav paa, ikke prisgives denne til Udnyttelse, men forbeholdes Folket og undergives Folkets Ejendomsret, denne Retsidé bør man have for Øje ved enhver Lovgivning for at skabe bedre Samfundstilstande, men samtidig maa man erkende, at de nuværende politiske Forhold og Samfundstilstande kræver en Dagens Gerning, som ikke kan skydes til Side, men som maa gøres, for at Tilstandene kan blive taalelige for Folket, thi den, der lider Nød, kan ikke nøjes med Fantasier, der baade reelt og politisk hører Fremtiden til.

Jeg tror, at de ærede Forespørgere ved en Henviisning til, at et Lovforslag som det om Overgang fra Skat til Skyld skulde kunne løse Dagens Vanskeligheder, gør Grundskyldstanken og den Retsidé, den er Udtryk for, den største Bjørnetjeneste, fordi alle, der tænker sig om, vil sige: Ja, men dette her er da Fantasteri; det kan da ikke høre med til de virkelige Ting; det maa være en Idé, der ligger saa højt oppe, at almindelige Mennesker slet ikke kan følge med.